

Gereformeerde Kerk Bellville – 22 Oktober 2017 – Aand

Sing vooraf staande: Psalm 73:10, 11 (p. 369)

- 10 Nogtans sal 'k altyd by U bly; / niks sal my van u liefde skei –
U wat my regterhand gevat het, / vir wie 'k van harte liefgehad het.
U sal my voortlei deur u raad, / O God, my Hulp, my Toeverlaat,
en na die dag van aardse stryd, / my opneem in u heerlijkheid.
- 11 Wie het ek in die hemel, HEER – / wie kan ek newens U begeer?
Wat het ek waar my hart, onrustig, / hom op die aardeⁿ in kan verlustig?
Beswyk dan ooit in bitter smart / of bange nood my vlees en hart,
dan sal U wees vir my gemoed / my rots, my deel, my ewige goed.

Ons hulp is in die Naam van die Here wat die hemel en die aarde geskape het.

Geliefdes, genade en vrede vir u van God ons Vader en die Here Jesus Christus deur die kragtige werking van God die Heilige Gees.

Amen.

Lofpsalm 97:1, 7 (p. 484)

- 1 God heers as hoogste HEER; / die aarde moet Hom eer,
en juig, saam met die strande / van afgeleë lande.
Daar's wolkedonkerheid / rondom sy majesteit;
sy rykstroom is gestig / op oordeel en gerig / en op geregtigheid.
- 7 Gods vriend'likeⁿ aangesig / straal vrolikheid en lig
deur duisternis en smarte / vir alleⁿ opregte harte.
Regverdiges, wees bly! / En sing 'n lied daarby!
Verheug u in die Heer! / Lofsing sy Naam tot eer, / Hy's hoog en heilig, Hy!

Gebed

Skrifberyming 17-2:1, 2, 3, 4

- 1 Ek loof U, Vader, groot van mag, / dat U die dinge, diep en swaar,
vir wêreldwyse onbekend, / aan kindertjies wou openbaar.
- 2 Ja, Vader, dis u guns alleen, / die guns van al wat dwang is, vry,
waardeur ook alle dinge saam / al oorgelewer is aan My.
- 3 Wie kan die Seun ooit ken, as net / die Vader, met Hom wesens-eeen?
of wie die ewige Vader ken, / as net die Seun, net Hy alleen?
- 4 Wie kan die ewige Wese ken, / so diep en ontoeganklik klaar?...
Alleen die mens aan wie die Seun, / die heilgeheim wil openbaar.

Skriflesing: Johannes 3:1-21; Openbaring 21:1-8; 21:22-22:5;
Heidelbergse Kategismus, Sondag 22:58

Kernvers: Johannes 3:16; Openbaring 21:3

Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê. (Johannes 3:16 AFR53)

En ek het 'n groot stem uit die hemel hoor sê: Kyk, die tabernakel van God is by die mense, en Hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees; en God self sal by hulle wees as hulle God. (Openbaring 21:3 AFR53)

Heidelbergse Kategismus

Vraag 58: Watter troos skep jy uit die artikel van die ewige lewe?

Antwoord: Dat, aangesien ek nou alreeds die begin van die ewige vreugde in my hart ervaar (a), ek ná hierdie lewe volkome saligheid sal besit – 'n saligheid wat geen oog gesien, geen oor gehoor en in die hart van geen mens ooit opgekom het nie – om God daarin ewig te prys (b).

(a) 2 Kor 5:2, 3. (b) 1 Kor 2:9.

Tema: Die ewige lewe nou en hierná

Geliefdes in ons Here Jesus Christus, die gesprekke tussen die gelowige en die vraagsteller het nou gevorder tot by die laaste artikel van die Twaalf Artikels. In die twaalfde artikel bely die gelowige **ek glo aan 'n ewige lewe**. Die eerste vraag by die vraagsteller is: Wat is die ewige lewe? Is die ewige lewe 'n lewe soos nou net sonder die sonde? Is die ewige lewe iets waarna gelowiges met verlange kan uitsien?

Miskien nog 'n belangrike vraag van die vraagsteller: Is die opstanding van die liggaam waar-oor daar verlede week gesels nie al genoeg nie? Die gelowige het mos vertel dat hy by die opstanding 'n volmaakte liggaam gaan hê en hy nie weer sonde sal kan doen nie. Is dit regtig nodig dat 'n gelowige ook nog sê dat hy aan 'n ewige lewe glo?

Die opstanding van die liggaam is inderdaad iets groots wat die Here aan sy gelowiges belowe. Die gelowige herinner egter die vraagsteller daaraan dat dit mos nie net gelowiges is wat uit die dood opgewek sal word nie. Die ongelowiges sal ook uit die dood opgewek word om die ewige straf in te gaan. Omdat gelowiges sowel as ongelowiges uit die dood opgewek sal word, is dit nie genoeg om net te bely dat 'n mens aan die opstanding van die liggaam glo nie. Daarom bely ware gelowiges dat hulle ook aan 'n ewige lewe glo.

En natuurlik sien die gelowige met verlange uit na die ewige lewe, want dan sal hy met 'n volmaakte liggaam en siel heilig voor die Here kan lewe om Hom ewig te loof en te prys. Die gelowige gaan voort om te sê watter vreugde die ewige lewe werklik vir hom inhou. **Ek ervaar nou alreeds die begin van die ewige vreugde in my hart, en na hierdie lewe sal ek die volkome saligheid besit om God daarin ewig te prys.**

Die vraagsteller merk op dat die gelowige nie maar net van die ewige lewe praat nie, maar ook van die ewige vreugde. Dit is dus duidelik dat die gelowige met groot verlange uitsien na die ewige lewe. Ja, sê die gelowige, ek sien met groot verlange uit na die ewige lewe wanneer ek met 'n volmaak heilige liggaam en siel saam met God sal lewe. Maar die ewige lewe is vir ons gelowiges nie net iets wat ver in die toekoms geleë is nie. Gelowiges het nou alreeds die ewige lewe en hulle geniet dit al hier op aarde.

Die vraagsteller wil graag weet hoe die gelowige nou alreeds die ewige lewe kan hê en geniet terwyl nog op die aarde is. Luister net weer hoe bely die gelowige dit: **nou alreeds ervaar ek die begin van die ewige vreugde in my hart**. Die Here se belofte oor die ewige lewe is nie 'n belofte wat ver in die toekoms waar sal word nie. In die teenswoordige tyd waar die gelowige nog daagliks die walm van die dood van die sonde ruik, ervaar hy alreeds die vreugde van die ewige lewe. Dit beteken dat die ewige lewe nou al 'n werklikheid vir gelowiges is en nie iets is wat eers by hulle sterwensuur sal begin nie. Hoe is dit moontlik?

Broers, susters en kinders, luister wat sê die Heilige Gees:

Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê. (Johannes 3:16 AFR53)

Uit hierdie woorde hoor ons twee dinge. In die eerste plek is die ewige lewe uitsluitlik verbind aan God die Vader en Jesus Christus. Sonder God en sonder Christus kan daar nie sprake wees van die ewige lewe nie. Hierop sal iemand kan sê: Maar die duiwel en die bese engele lewe ook mos ewig, want engele kan nie sterf nie. En die duiwel en die bese engele wil mos niks met God en Christus te doen hê nie. Dit is alles waar en 'n mens kan so 'n argument aanvoer, as 'n mens dink dat die ewige lewe net beteken dat 'n mens vir altyd en altyd sal lewe.

Om altyd en altyd te lewe en nooit te sterf nie, is maar een deel van die ewige lewe en dit is nie eers die belangrikste deel van die ewige lewe nie. Die Heilige Gees sê self vir ons wat die belangrikste element van die ewige lewe is. Elkeen wat in die eniggebore Seun van God glo, sal die ewige lewe hê. Die ewige lewe is alleenlik moontlik omdat Jesus Christus in opdrag van sy Vader na hierdie wêreld gekom het om die sonde wat die dood in hierdie wêreld inbring het te oorwin. Elkeen wat dus glo – die mens wat verseker weet en vertrou dat Jesus Christus ook vir sy sondes versoening by die Vader gedoen het – hy sal die ewige lewe hê.

En in die tweede plek is die ewige lewe vir elkeen wat glo nou alreeds 'n werklikheid. Die oomblik wat die Heilige Gees die geloof in 'n mens se hart stort en hom in Christus inlyf, het daardie mens die ewige lewe gekry. Deur die ware geloof neem hy immers al die weldade wat Christus vir hom aan die kruis verwerf het aan. As ons dan die aard van die ewige lewe moet beskryf, sal ons sê dit is om te glo dat Jesus Christus jou volmaakte en persoonlike Verlosser is. En dit is presies wat Jesus in sy gebed sê die ewige lewe is. In sy gebed wat in Johannes 17 opgeteken is, sê Jesus:

Vader, die uur het gekom; verheerlik u Seun, sodat u Seun U ook kan verheerlik – soos U Hom mag oor alle vlees gegee het, sodat Hy aan almal wat U Hom gegee het, die ewige lewe kan gee. En dit is die ewige lewe, dat hulle U ken, die enige waaragtige God, en Jesus Christus wat U gestuur het. (Johannes 17:1-3 AFR53)

Jesus Christus het God aan ons geopenbaar sodat ons Hom sal ken as die regverdige en barmhartige God. Jesus het juis God se regverdigheid en barmhartigheid aan ons getoon toe Hy aan die kruis gesterf het. God is regverdig, want Hy straf die sondes van die mense aan sy Seun. En God is barmhartig, want Hy skenk aan ons vergifnis van sondes en die reg om sy kinders te wees op grond van sy Seun se dood en opstanding. Deurdat ons God

en sy Seun so ken deur die werk van die Heilige Gees, kan ons Hulle vertrou en liefhê. Die ewige lewe beteken dan om in die teenwoordigheid van God self te leef, om nou reeds 'n persoonlike en intieme verhouding met God en Christus te hê.

Die mense wat dus nou hulle lewe deur die Gees van die Vader en die Seun laat beheers en hulle hele menswees aan God opoffer, beleef nou reeds die vreugde van ewige lewe. Ons is van ons skuld vergewe en God wil nooit weer aan ons sondes dink nie. Hy reken Christus se geregtigheid en heiligheid ons toe asof ons nog nooit enige sonde gedoen of gehad het nie en asof ons self al die gehoorsaamheid volbring het wat Christus vir ons volbring het.

Tog is dit nog net die begin omdat gelowiges as gevolg van hulle sondige aard God en sy Seun nog net ten dele ken. Kyk 'n mens na jou eie lewe dan sien jy dat jy God nie altyd

van harte en vurig liefhet met jou hele lewe nie. Daarom ervaar gelowiges nie altyd die werklikheid van die ewige lewe ewe sterk nie. Tog ontnem hierdie dinge nie die ewige lewe van hulle nie, want God gee dit vir hulle in Jesus Christus. En wat God gee, kan en sal nie weggeneem word nie.

Soos die nuwe lewe in Christus ook genoem word, naamlik ewige lewe, so is dit ook. Selfs nie eers die dood kan dit van gelowiges af wegneem nie. Deur Paulus se mond maak die Heilige Gees dit vir ons duidelik en so bely ons dit ook in die eerste vraag van Sondag 22. Die dag wanneer ons sterf neem die engele van God gelowiges se siele oombliklik op na Christus toe terwyl hulle liggame in die graf neergelê word. Dan word die ewige lewe vir hulle 'n nog voller lewe in die nabyheid van die Here. Want dan kleef daar geen sonde of gebrek meer aan hulle siele nie en kan hulle die Here sonder hindernis loof en prys. Tog sal dit ook nog net ten dele wees, want net hulle siele is dan in die heilige teenwoordigheid van God.

En dan, by die wederkoms van Christus, breek die ewige lewe in sy grootsheid en heerlijkheid ten volle aan vir God se kinders. Met sy wederkoms, so bely ons, bring Christus die siele met Hom saam en Hy verenig die siele en liggame, wat Hy opgewek het, met mekaar. Dan kan gelowiges met siel en liggaam 'n volmaak heilige lewe geniet, want hulle kan dan nie meer sonde doen nie. En die troos van die ewige lewe is dan 'n volle werklikheid vir gelowiges.

Maar wat is die volle werklikheid van die troos van die ewige lewe? Geliefdes, om 'n kind van God te wees, is nou al 'n groot vreugde en blydschap. Maar hierdie vreugde en blydschap word al voller en bereik sy volkome hoogtepunt by die wederkoms van Christus. Daarom bely ons dat ons ***ná hierdie lewe die volkome saligheid sal besit***. En dit is ***'n saligheid wat geen oog gesien, geen oor gehoor en in die hart van geen mens ooit opgekom het nie***.

Dit is opvallend dat die Skrif, en gevolglik ook ons Kategismus, die ewige saligheid hoofsaaklik op 'n negatiewe wyse beskryf. In 'n sekere sin vergelyk die Heilige Gees die aarde van nou met die nuwe aarde. En dan word daar gesê wat nie meer op die nuwe aarde sal wees nie, maar wat nou nog deel van ons bestaan op die aarde is. Die rede vir hierdie beskrywing van die nuwe aarde waarop die gelowiges ewig gaan lewe, moet hierin gesoek word: die heerlijkheid van die ewige lewe in sy volheid is so ver bo ons menslike begrip dat dit onmoontlik is om dit in menslike taal positief te beskryf. Daarom beskryf die Heilige Gees vir ons die ewige saligheid op die nuwe aarde op 'n negatiewe wyse.

Hoe gaan die ewige lewe dan op die nuwe aarde wees? Die see sal nie meer wees nie (Open 21:1). In die denke van die ou mense was die see die woonplek van die bese. Op die nuwe aarde is daar nie meer bese dinge nie. Vir Johannes wat op die eiland Patmos was en oor die see gestaar het in die rigting van Efese het hy ook die see as skeiding tussen hom en die geliefde gelowiges beleef. Daar sal op die nuwe aarde nie meer grense en bedreigings wees soos wat ons dit nou ken nie. Dit sal nooit nag word op die nuwe aarde nie (Open 21:25). En tog sal daar ook geen son of maan wees nie, want die heerlijkheid van God sal alles verlig en die Lam van God sal die lamp wees (Open 21:23). Die pyn, hart-seer, dood en verdriet wat nog so deel van ons daaglikse bestaan is, sal ook verdwyn (Open 21:4). Daar sal ook nie meer huwelike wees en gevolglik ook nie meer geboortes nie (Matt 22:30). Honger en dors sal ook nie meer 'n plek in die volheid van die ewige lewe hê nie (1 Kor 6:13). Daar sal niks, maar niks wees wat gelowiges se verhouding met God kan vertroebel of verhinder nie.

Daarom sal hulle verhouding met God ook volmaak wees. Want, sê die Heilige Gees:

Kyk, die tabernakel van God is by die mense, en Hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees; en God self sal by hulle wees as hulle God.
(Openbaring 21:3 AFR53).

Dit is die grootste en heerlikste van alles wat oor die ewige lewe aan ons meegedeel word. Dit is dié geheim van die volkome saligheid en heerlikheid. Ons ewige geluk lê immers nie in die pêrelpoorte en strate van goud nie, maar daarin dat God by en in die midde van sy volk sal wees. Hy sal met sy volle teenwoordigheid onder hulle woon. Tussen God en mense sal daar 'n ewige en innige gemeenskap wees en niks sal hulle ooit van God kan skei nie.

En op al hierdie genade van God wat tot in ewigheid duur, sal gelowiges God ewig met prys en lof antwoord. Hulle sal God dien, oral en altyd. Hulle wat met die bloed van Christus vrygekoop en tot kinders van God gemaak is, is God se diensknegte wat Hom sal dien en tot in alle ewigheid sal hulle saam met Hom regeer. Gelowiges sal dus in die ewige lewe diensknegte en konings tegelykertyd wees. Hulle diens sal nie meer slawediens wees nie maar koningsdiens. Dit sal 'n vreugdevolle diens wees waarin hulle alles wat hulle doen, God sal bely en Hom sal vereer met lof en aanbidding.

Geliefdes, die troos van die ewige lewe gee die Here aan sy kinders – nie om eers aan die einde van hulle lewe of eers by die wederkoms van Christus te geniet nie. Nou al het hulle deel aan hierdie troos omdat Christus hulle kinders van God gemaak het. Nou al ervaar hulle in die hart die nabyheid van God in 'n persoonlike en intieme verhouding met Hom en Christus deur die werk van die Gees. Maar die belewenis van hierdie troos gaan net al voller word. Die dag wanneer hulle sterf, gaan hulle siele in die volle teenwoordigheid van God wees in die huis waar Christus vir hulle plek gereedgemaak het. En by Christus se wederkoms breek die troos van die ewige lewe in al sy grootsheid vir hulle deur. Dan kan hulle met siel en liggaam God en Christus dien tot in alle ewigheid.

Deur die geloof aan die ewige lewe en die verwagting van 'n heerlike toekoms kan gelowiges getroos wees – veral in tye van swaarkry, beproewing en vervolging. Gelowiges is nie op pad na 'n einde toe nie maar na 'n begin van 'n lewe wat vir ewig in die teenwoordigheid van God deurgebring gaan word!

Amen!

Slotgebed

Skrifberyming 18-6:1, 2, 3, 4, 5

- 1 Ek sien 'n nuwe hemel kom, / 'n aarde nuut en vry.
Die see en al wat skei, verdwyn. / God self kom by ons bly.
- 2 Die nuwe stad, Jerusalem, / daal uit die hemel neer;
Skoon soos 'n bruid in heerlikheid – / geliefde van die Heer.
- 3 Die Heer droog al die trane af, / verby is droefheid, dood.
Ja, pyn en smart wyk uit die hart – / ons moeite, ang en nood.
- 4 “Kyk, Ek maak alles nuut,” sê God. / “Laat hom wat dors het, kom.
En hy sal vind hy is my kind; / Ek is 'n God vir hom!”
- 5 Oorwinnaars sal ons alles erf / en drink uit die fontein
van lewenswater, heerlik rein. / En God sal oor ons skyn.

Die genade van ons Here Jesus Christus, die liefde God die Vader en die gemeenskap van die Heilige Gees sal met elkeen van julle wees en bly.

Amen.

Ds Coenraad Vrey
Gereformeerde Kerk Bellville
22 Oktober 2017